

GĘBUSIA (1) *sb f*

V sg gębusiu.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

Dem. od „gęba”:

Hipokor. W funkcji pieszczotliwego zwrotu do drogiej osoby: A oná [żona] zász: co krzeczy/ wżákem ia zacnego/ Co mi fię to nie ma zeyść/ domu Ziemiáńkiego: Tyś też moiá gębuśiu nie podłego domu ZbylPrzyg A4.

Cf **GĄBECZKA, GĘBKA, GĘBUŚKA**

HG